

A. J. GALIŃSKI

GALIŃSKI ADAM JÓZEF

/1894 - ?/

Syn Kazimierza i Marii z Litwińskich urodził się 7 grudnia 1894 w Dunajewie w Małopolsce Wschodniej.

Po ukończeniu gimnazjum w Drohobyczu studiuje prawo na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie.

Podczas I wojny światowej w l. 1914-1918 kolejno: walczy w 3 pułku Legionów, jest więźniem w Huszt i Marmarosch-Sziget, wreszcie w wojsku austriackim na froncie włoskim.

Po powrocie do kraju w 1918 zostaje internowany przez Ukraińców, a następnie działa w POW i Związku Strzeleckim.

W 1920 organizuje oddziały ochotnicze i walczy na froncie w wojnie polsko-bolszewickiej. Dwukrotnie ranny przechodzi do rezerwy w stopniu podporucznika.

Po wojnie działa ponownie w Związku Strzeleckim oraz w Związku Legionistów i innych organizacjach społecznych.

Współorganizuje Związek Zawodowy Pracowników Ubezpieczalni Społecznych w Polsce i w ciągu 5 lat jest wiceprezesem jego Zarządu Głównego.

W latach trzydziestych jest dyrektorem Ubezpieczalni Społecznej w Wilnie.

W czasie okupacji działa jako członek → Konwentu Stronnictw Politycznych, w l. 1942 - 1943 jest szefem → Kierownictwa Walki Cywilnej przy → Okręgowej Delegaturze Rządu i równocześnie kierownikiem Wydziału Pracy i Opieki Społecznej tamże. W 1943 przez krótki czas pełni obowiązki szefa sanitarnego w → Komendzie Okręgu Wileńskiego AK. Po ustanowieniu → Kierownictwa Walki Podziemnej /sierpień 1943/ jest jego członkiem z ramienia ODR.

Aresztowany wiosną 1944 przebywa w obozie pracy przymusowej w → Prowieniszkach na Litwie. Do Wilna wraca w lipcu 1944, po wkroczeniu wojsk sowieckich.

Od września 1944 do czerwca 1945 jest zastępcą Delegata Okręgowego Rządu → dr Jerzego Dobrzańskiego, a następnie - krótko - do chwili aresztowania w lipcu 1945 ostatnim Delegatem Rządu w Wilnie.

Przebywał 10 lat w łagrach, po zwolnieniu wyjechał do USA, gdzie się osiedlił.

Jej działalność w USA i data śmierci nie są znane.

Czy wiesz kto to jest? pod red. S. Łoży, Warszawa 1938

Z. Fedorowicz, Trzydzieści lat mego pobytu w Wilnie /1914-1944/, mszps, Warszawa 1957, w zb. Ossolineum we Wrocławiu

J. Dobrzański, Wilno w walce z okupantem 1941-1944, mszps, Wrocław 1967, w zb. IH PAN

S. Korboński, Polskie Państwo Podziemne. Przewodnik po podziemiu z lat 1939-1945, Paryż 1975

Longin Tomaszewski

Galiński Adam Józef, pseud. Adam /1894 - .../. Urodzony 7 XII 1894 w Dunajewie w Małopolsce Wschodniej, syn Kazimierza i Marii z Litwińskich. Ukończył gimnazjum w Drohobyczu i wydział prawa na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie. 1914-1918 w 3 pułku Legionów, więzień w Huszt i Marmarosch-Sziget, następnie w wojsku austriackim na froncie włoskim. Po powrocie 1918 do kraju internowany przez Ukraińców, następnie członek POW i Zw. Strzeleckiego. W 1920 organizował oddziały ochotnicze i walczył na froncie w wojnie polsko-bolszewickiej. Dwukrotnie ranny, przeszedł do rezerwy w stopniu podporucznika. Po wojnie działał w Zw. Strzeleckim, Zw. Legionistów i innych organizacjach społecznych. Założyciel i w ciągu 5 lat wiceprezes Zarządu Głównego Zw. Zawodowego Pracowników Ubezpieczalni Społecznych w Polsce. W latach trzydziestych dyrektor Ubezpieczalni Społecznej w Wilnie. W czasie okupacji członek Konwentu Stronnictw Politycznych, 1942 - 1943 szef Kierownictwa Walki Cywilnej przy Okręgowej Delegaturze Rządu, równocześnie kierownik Wydziału Pracy i Opieki Społecznej tamże. W 1943 krótko szef sanitarny w Komendzie Okręgu Wileńskiego AK. Po ustanowieniu Kierownictwa Walki Podziemnej w VIII 1943, jej członek z ramienia ODR. Aresztowany na wiosnę 1944, przebywał w obozie pracy przymusowej w Prowieniszkach na Litwie, do Wilna wrócił po wkroczeniu wojsk sowieckich w VII 1944. Od IX 1944 do VI 1945 zastępca Delegata Okręgowego Rządu dr. Jerzego Dobrzańskiego, następnie krótko, do chwili aresztowania w VII 1945, ostatni Delegat Rządu w Wilnie. Przebywał 10 lat w łagrach, po zwolnieniu wyjechał do USA, gdzie się osiedlił. Działalność w USA i/ (data śmierci nie są znane).

Zródła:

1. "Czy wiesz kto to jest?" pod red. S. Łozy, Warszawa 1938.
2. Korboński S., Polskie Państwo Podziemne. Przewodnik po podziemiu z lat 1939 - 1945, Paryż 1975.
3. Dobrzański J., Wilno w walce z okupantem 1941-1944, mps, Wrocław 1967, w zb. IH PAN.
4. Fedorowicz Z., Trzydzieści lat mego pobytu w Wilnie /1914-1944/, Warszawa 1957, w zb. Ossolineum Wrocław.

opracował: Longin Tomaszewski